

Wim Reijnders was scout in Sittard.

In de westelijke mijnstreek werd in 1927 in Sittard onder de vlag van de CJMV de eerste padvindersgroep opgericht. In 1933 kreeg de Sittardse groep er een welpenhorde bij en toen een aantal oudere verkenneren ook nog een stam oprichtten, was de padvindersgroep helemaal compleet. In 1937 werd de naam van de padvindersgroep veranderd van Eerste Sittardse Groep in Christiaan de Wet groep. In dat jaar kreeg Gerrit Hovestreydt zijn volmacht als groepsleider en verkennerleider bij deze groep en in 1940 werd hij oubaas. Wim was stamlid bij deze groep. De groep was onderdeel van de Nederlandsche Christelijke Vereniging van Padvinders (NCVP). De NCVP werd in 1935 opgericht en was een voortzetting van de CJMV-padvinderij (Christelijke Jonge Mannen Padvinders Vereniging in Nederland), die werd opgericht in 1927 in Den Haag. Zowel de CJMV-padvinderij als de NCVP waren aan de NPV gelieerd in federatief verband. De NCVP werkte nauw samen met de NPV, onder andere voor de Wereld Jamboree in Vogelenzang in 1937. Daarna werd hij assistent districtscommissaris voor verkenneren in District Maastricht, waar ook Sittard onder viel.

Na de Duitse inval in mei 1940 werd eerst het openbaar optreden en het maken van propaganda verboden en op 2 april 1941 werd Scouting door de Duitsers verboden. In Geleen werkte de stam van de Christiaan de Wetgroep, met onder andere Hans Timmermans, Gerrit Hovestreydt, Wim Reijnders en Kees de Keijzer ondergronds door. Zij gaven een illegaal krantje uit, de "Yell", waarmee de nieuwsberichten van Radio Oranje, voorzien van lokaal commentaar, gedrukt verspreid werden.

Direct na de bevrijding in september 1944 kwam ook de troep weer bij elkaar. In de euforie van een mogelijk in de toekomst ontzuilde samenleving beschouwde de Christiaan de Wet groep zich als een niet kerkelijk gebonden NPV groep. De leiding van de troep bestond uit hopman Freek Briene en vaandrig Wirn Reijnders. Het was voor de padvinders een drukke tijd. In Hotel Terminus (hoofdkwartier Ordedienst OD), in het gemeentehuis (politiebureau) en in de Graalschool (waar NSB-ers gedetineerd waren) werden koeriers- en hulpdiensten verricht. Het sjouwen met volle "gamellen" (grote ketels) soep voor de gedetineerden was voor de verkenneren een zwaar karwei. Voor zover de voortrekkers niet als vrijwilliger opgegaan waren in binnenlandse strijdkrachten of stoottroepen werd, samen met de wat oudere verkenneren, aan de noordkant van de toenmalige Markt in Geleen in een houten noodwinkel een Rode Kruis bureautje gerund. Via dit bureautje was het voor inwoners van Geleen en omgeving mogelijk een in telegramstijl gevoerde briefwisseling te voeren met familie in de nog niet bevrijde gebieden van Nederland.

Ver voor de bevrijding van de rest van Nederland kregen alle padvinders die actief deelnamen aan de "*dienstverlening voor de opbouw van de samenleving*" een kaki das van Prins Bernhard. In het Londense Vrij Nederland werd geschreven dat Britse militairen in

Engeland hun grote waardering uitspraken over het “prachtige werk van de padvinders om direct na de bevrijding de geallieerden en de gemeenschap te helpen”.

Meer informatie

[Geschiedenis CDW - Scouting Christiaan de Wet \(scouting-cdw.nl\)](http://scouting-cdw.nl)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no 1, 1937 » 1937-01 - Pag. 31 | Delpher](#)

[De Nederlandsche Christelijke Vereeniging van Padvinders - Scoutpedia.nl](http://Scoutpedia.nl)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.